

Έρμηνεία Αγίας Γραφής

Η Παλαιά στην Καινή Διαθήκη Μάθημα 6ο (Ματθ. 1,2-1,7)

Γιά τήν Παρθένο γενεαλόγησε τόν Ίωσήφ, γι' αυτό καί όταν έφθασε σ' αυτόν, δέν σταμάτησε εκεί, αλλά πρόσθεσε «τόν άνδρα Μαρίας»¹.

Στό παραπάνω θά μπορούσε κανείς νά πεί, σάν αντίρρηση, ότι ό Ίωσήφ δέν τήρησε τόν νόμο τής Παλαιάς Διαθήκης καί δέν έλαβε λοιπόν τήν μνηστή του από τήν δική του φυλή. Άρα ή Παρθένος δέν κατάγεται από τήν φυλή του Δαυίδ.

Γιά νά μήν πεί όμως κανείς κάτι τέτοιο, προέλαβε ό Ευαγγελιστής, λέγει ό Χρυσόστομος, καί γράφει γιά τόν Ίωσήφ ότι «ήταν δίκαιος» (στ. 19). Ήταν ένάρετος καί άρα όχι παραβάτης του νόμου. Άρα έλαβε τήν μνηστή του από τήν ίδια μέ αυτόν φυλή, τήν φυλή του Δαυίδ.

Γράψαμε ότι ό Ευαγγελιστής γιά νά κάνει εύκολομνημόνευτο τόν κατάλογό του, τόν χωρίζει σέ τρεις μεγάλες εποχές τής Ιουδαϊκής ιστορίας. Στήν πρώτη εποχή, από τόν Άβραάμ μέχρι τόν Δαυίδ, τό πολίτευμα ήταν τό δημοκρατικό. Δέν διορθώθηκαν όμως οι Ισραηλίτες από τό πολίτευμα αυτό· παρέμειναν μέ τά πάθη τους. Άλλαξε τό πολίτευμα καί ήλθε ή βασιλεία. Τά ίδια καί έδω: «Γεναί δεκατέσσαρες!» Άνθρωποι γεννιούνται καί άνθρωποι πεθαίνουν χωρίς νά βελτιώνονται πνευματικά.

Ήλθε έπειτα άλλο πολίτευμα, ή δικτατορία τών Βαβυλωνίων, τών Περσών καί τών Ρωμαίων. «Γεναί δεκατέσσαρες» καί έδω. Αυτό διδάσκει

ότι οι πολιτικές καταστάσεις δέν φέρουν τήν σωτηρία. Ούτε ή δημοκρατία, ούτε ή βασιλεία ούτε ή δικτατορία. Η σωτηρία του ανθρώπου καί ή ανύψωση του ανθρώπου έρχεται μόνο από τόν Ίησού Χριστό.

Άπό όλα τά όνόματα πού αναφέρονται στόν γενεαλογικό κατάλογο δύο είναι τά γλυκύτερα. Τό ένα όνομα είναι τό **ΙΗΣΟΥΣ** καί τό άλλο είναι τό όνομα **ΜΑΡΙΑ**.

Τό όνομα **ΙΗΣΟΥΣ** είναι τό προσωπικό όνομα του Κυρίου μας. Προέρχεται από τό έβραϊκό «γιασά» πού σημαίνει ό «Γιαχβέ είναι σωτήρας». Η όνομασία αυτή στόν Μεσσία ήλθε από τόν ουρανό, έκομίσθη από τόν άγγελό κατά τόν Ευαγγελισμό². Αρχικά τό όνομα παρουσιάζεται μέ τήν πλατειά μορφή «Γιεχουσούα». Όταν όμως ή Άραμαϊκή αντικατέστησε τήν Έβραϊκή ως κοινή γλώσσα τών Έβραίων, μετά τήν βαβυλωνιο αίχμαλωσία, τό όνομα έγινε «Γιεσουά», απ' όπου προήλθε ή δική μας όνομασία Ίησούς. Τό «Γιεσουά», κατά συνήθεια, δινόταν στά παιδιά τών Έβραίων καί στους χρόνους τής Καινής

Διαθήκης, σύμφωνα μέ έβραϊκό έθιμόνά εκλέγονται όνόματα πού έχουν θρησκευτικές έννοιες. Στήν Αγία Γραφή τό όνομα εκλέγεται μέ πολύ μεγάλη φροντίδα, γιατί δηλώνει τήν πίστη καί ευλάβεια τών γονέων, τά περιστατικά τής γεννήσεως ενός παιδιού, τά προσωπικά του χαρακτηριστικά ή αναφέρεται στην αποστολή του, ιδιαίτερα όταν τό όνομα δινόταν από τόν Θεό. Τό όνομα Ίησούς είναι γεμάτο μέ ιστορικές καί προφητικές αναμνήσεις. Όπως ό Ίησούς του Ναυή οδήγησε τόν Ίσραήλ στην επίγεια Χαναάν, έτσι καί ό Ίησούς, ό Άρχηγός τής σωτηρίας μας, ήρθε νά μάς ανοίξει τίς πύλες τής ουράνιας Χαναάν, τής Βασιλείας του Θεού. Όπως ό προφήτης Ώσηέ αγάπησε μία μοιχαλίδα γυναίκα, γιά νά τήν σώσει (Ώσηέ κεφ. 1-3), έτσι καί ό Ίησούς μας προσέλαβε τήν ανθρώπινη φύση, γιά νά σώσει τόν πεσμένο στην άμαρτία άνθρωπο.

Τό όνομα **ΜΑΡΙΑ** είναι τό όνομα τής παρθένου Μητρός του Κυρίου μας. Τό συναντούμε καί ως **ΜΑΡΙΑΜ** τό όποιο πλησιάζει περισσότερο προς τό έβραϊκό «Μιργιάμ». Τό όνομα Μαριάμ είχε καί ή αδελφή του Μωυσή καί του Άαρών. Η σημασία του όνόματος αυτού είναι άβέβαιη· ως καλύτερη έρμηνεία δεχόμεθα τό νά συσχετίσουμε τό όνομα **Miryam** μέ τό όνομα «Γιαχβέ», όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη. «**ΥΑΗΩΕΗ**» έρμηνεύεται «Κύριος». Καί ή Παναγία λοιπόν μέ τό όνομα **Miryam** έρμηνεύεται «Κυρία».

¹ στίχ. 16

² Λουκ. 1,31

Τὸ Μυστήριον τῆς Μετανοίας καὶ ἑξομολογήσεως (β)

Ἐκκλησιαστικά ἐπιτίμια καὶ κανόνες κατὰ τὸ μυστήριον τῆς Μετανοίας

Ὁ πνευματικὸς κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ὑπουργήματος τῆς ἑξομολογήσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλει τὰ ἐκκλησιαστικά ἐπιτίμια καὶ κανόνες. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἑξομολογεῖ ὄχι ἀφ'ἑαυτοῦ τοῦ ἀλλὰ μὲ βάση τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐκ μέρους τῶν ἑξομολογουμένων ἀπαιτεῖται ὑπακοή προκειμένου νὰ ἐπέρχεται ἡ Χάρις καὶ ἡ Εὐλογία τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ μας. Τὰ ἐκκλησιαστικά ἐπιτίμια καὶ γενικὰ οἱ κανόνες ποὺ διακριτικὰ ἐπιβάλλει ὁ ἐκάστοτε πνευματικὸς ἑξομολόγος πρὸς τοὺς ἑξομολογουμένους δὲν ἀποτελοῦν τιμωρίες, ἀλλὰ τρόπους ἐλευθέρας πνευματικῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν πιστῶν γιὰ τὴν καλῶς νοουμένη ἐπιστροφή τους στὴν Ἁγία Ἐκκλησία. Ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Ἐρημίτης θὰ πεῖ σχετικὰ μὲ τὸ θέμα μας ὅτι «Οἱ κανόνες μᾶς διαφυλάττουν τοὺς ὄρους τῆς δοθείσης ἀπὸ τὸν ἴδιον Θεὸν ἐλευθερίας».

Ἐξομολόγησις κ' Θ. Ευχαριστία

Τὸ ἱερὸ μυστήριον τῆς ἑξομολογήσεως ἔχει ἄρρηκτη σχέση μὲ τὸ ἱερὸ μυστήριον τῆς Θείας Ευχαριστίας. Ἡ ἑξομολόγησις ὀδηγεῖ τοὺς πιστοὺς σὲ συνεχῆ μετάληψιν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, προάγει δηλ. τοὺς ἑξομολογουμένους νὰ συναντήσουν τὸν Νυμφίον Χριστόν. Ὁ κανὼνας ποὺ ἐπιβάλλει ὁ πνευματικὸς δὲν εἶναι τιμωρία, ἄλλωστε ἡ ἐκ μέρους τῶν ἑξομολογουμένων ἀποδοχὴ τοῦ ἐπιλευθερία βιώνεται καὶ ἐκτελεῖται καθότι τὸ συμφέρον εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικοποίησις τῆς ζωῆς, δηλ. ἡ μετοχὴ καὶ ἡ ἔνωση μὲ τὸν ἴδιον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐκεῖνος ὁ ἑξομολογούμενος ποὺ ἐν ἀληθινῇ μετανοίᾳ καὶ συντριβῇ προσέρχεται στὸ μυστήριον τῆς

καταλλαγῆς καὶ συμφιλιώσεως μὲ τὸ Θεὸν αἰσθάνεται τὸ πρόσωπον τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ὄχι ἀπλῶς ὡς ἕνα ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὴν ἴδια τὴν ζωῶσα παρουσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐνώπιόν του. Ἔτσι, ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀποδοχῆ τοῦ

κανόνα ἢ ἐπιτιμίου, ἀποτελεῖ γιὰ τὸν ἴδιον προέκτασις τῆς ἀληθινῆς μετανοίας τοῦ ποὺ συνεχίζει καὶ δὲν σταματᾷ ἀποχωρῶντας ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἑξομολογήσεως.

Ἡ σύστασις τοῦ Μυστηρίου

Τὸ μυστήριον τῆς Μετανοίας ἴδρυσε καὶ παρέδωσε ὁ Κύριος στοὺς Ἀποστόλους Του μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, ὅταν τοὺς εἶπε: «...Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἂν τίνων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τίνων κρατήτε, κενκράτηνται» (Ἰω. κ', 22-23).

Τὰ αἰσθητὰ σημεῖα τοῦ Μυστηρίου

Τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶναι τρία:

Ἡ ἑξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν μπροστὰ στὸν Πνευματικὸν μὲ εἰλικρινῆ μετάνοια.

Ἡ ἐπίθεσις τῆς χειρὸς τοῦ Πνευματικοῦ στὸν ἑξομολογούμενον.

Ἡ συγχωρητικὴ εὐχή ποὺ διαβάζει ὁ Ἱερέας, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ συγχωρῶν.

Ἡ τέλεσις τοῦ Μυστηρίου

Τὸ μυστήριον εἶναι «ἀπόρητο». Δὲν ἔχει δικαίωμα οὔτε ὁ Πνευματικὸς νὰ ἀνακοινώσῃ τίποτε ἀπ' ὅσα ἄκουσε στὴν ἑξομολόγησι, οὔτε ἄλλος κανεὶς νὰ ζητήσῃ ἢ ν' ἀπαιτήσῃ πληροφορίες. Κανονικὰ οὔτε καὶ ὁ ἑξομολογούμε-

νος πρέπει ν' ἀνακοινῶναι ὅσα ἄκουσε, διότι αὐτὰ ἰσχύουν μόνο γιὰ τὴ δική του περίπτωσι. Σ' ἄλλον, ἄλλο φάρμακο, ἀνάλογον μὲ τὴν ἰδιοσυγκρασία του, καὶ τὴν ἰδιαιτερότητά του θὰ δώσει ὁ Πνευματικὸς.

Τὸ «καταφύγιον» τῆς ἑξομολογήσεως ἔχει καλύτερα ἀποτελέσματα ὅταν ὁ ἑξομολογούμενος δὲν ντρέπεται καὶ φανερῶναι τὴν πληγὴν τοῦ στὸν Πνευματικόν, ὅπως καὶ στὸν ἰατρὸν τῶν σωμάτων. Καὶ τὴν ὥρα αὐτή, ἀποδίδοντας τὰς ἁμαρτίας τοῦ μόνο στὸν ἑαυτό του καὶ στὴν ἀμέλειά του, αἰσθάνεται ὡς κατάδικος καὶ στὴν ὄψιν καὶ στὸ λογισμὸν καί, μὲ σκυφτὸ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, βρέχει, ἂν μπορεῖ, μὲ δάκρυα τὰ πόδια τοῦ Πνευματικοῦ, ὡς νὰ εἶναι τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι «ἀφίενται αἱ ἁμαρτίαι», ἔτσι ἀποδίδεται λευκὸς καὶ ἀνάλαφρος, γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ὡραῖον ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ σωτηρίας του. Τὸν Πνευματικὸν πατέρα μας τὸν διαλέγομε. Τὸν σαρκικὸν πατέρα μας δὲν τὸν ἐπιλέξαμε. Ἐξομολογοῦμαστε λοιπὸν σ' αὐτὸν ποὺ ἀναπαυόμαστε. Ὅποιος κάνει ὑπακοὴν στὸν Πνευματικόν του, ὄχι μόνο λύει συνήθως ὅλα τὰ προβλήματα του, ἀλλὰ ἐξασφαλίζει καὶ τὴν σωτηρία του. Ἡ ὑπακοὴ αὐτὴ εἶναι ταπείνωσις καὶ οἱ ταπεινοὶ «τὸν Θεὸν ὄψονται!»

Στὸ ἑξομολογητήριον λέμε ἁμαρτίας καὶ ὄχι ἱστορίες! Λέμε τὰ δικά μας ἁμαρτήματα καὶ ὄχι τὰς ἁμαρτίας τῶν ἄλλων. Στὸ ἑξομολογητήριον δὲν ἀναμένουμε κήρυγμα ἀπὸ τὸν Πνευματικόν. Μποροῦμε ὅμως νὰ ρωτᾶμε, νὰ λύσουμε ἀπορίες καὶ νὰ λαμβάνουμε ἀπαντήσεις, γιὰ νὰ ρυθμίζομε τὴν στάσιν καὶ συμπεριφορὰν μας, ὥστε νὰ εἶναι σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ καθοδήγησις αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται στὴν ἀρχὴν τῆς πνευματικῆς ζωῆς σὲ τακτικὰ διαστήματα. Διαφορετικὰ ὁ ἑξομολογούμενος ἐπανερχεται στὰ ἴδια καὶ χειρότερα μερικὲς φορές.

Ἀντιαιρετική Στήλη

Τί πιστεύουν οί αίρέσεις για τὸν Χριστὸ (9)

ΘΕΟΠΑΣΧΙΤΙΚΗ ΕΡΙΔΑ. (ἀρχές ΣΤ' αἰώνα), μονοφυσιτικῆς προελεύσεως. Δεχόταν ἀφομοίωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὴ

θεία, καὶ ὅτι ἐπάνω στὸν σταυρὸ ἔπασχε ἡ θεία φύση. Ἐψαλλαν τὸν Τρισάγιο ὕμνο πρὶν ἀπὸ τὴν κατακλείδα «ἐλέησον ἡμᾶς» μὲ τὴν προσθήκη «ὁ δι ἡμᾶς σταυρωθεῖς».

ΙΑΚΩΒΙΤΑΙ. Μονοφυσίτες τῆς Συρίας, ποῦ πῆραν τὸ ὄνομά τους ἀπὸ τὸν ἀναδιοργανωτὴ τοῦς Ἰάκωβο Βαραδαῖο (578 μ.Χ.). Προσθέτουν στὸν Τρισάγιο ὕμνο τὴ φράση προσθήκη «ὁ δι ἡμᾶς σταυρωθεῖς».

ΙΕΧΩΒΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Παραφυάδα τῶν Ἀντβεντιστῶν ποῦ ἀποχωρίστηκε ἀπὸ αὐτοὺς τὸ 1879. Εἶναι παναίρεση. Ἐκτός των ἄλλων αἰρετικῶν διδασκαλιῶν τους, γιὰ τὸν Χριστὸ πιστεύουν ὅτι δὲν εἶναι Θεός, ἀλλὰ ἀζιῶθηκε νὰ λάβει μιὰ ἀνώτερη θέση, χάρις στὴν πιστότητά του στὸν Ἰεχωβά καὶ ἔλαβε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸ βάπτισμά του στὸν Ἰορδάνη..!

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΦΙΛΟΠΟΝΟΣ. Μονοφυσίτης θεολόγος Ἀλεξανδρέας, ποῦ ἐφάρμοσε τὴ φιλοσοφία τοῦ Ἀριστοτέλη στὸ Χριστολογικὸ καὶ Τριαδολογικὸ δόγμα. Ταύτιζε τὴν ὑπόσταση μὲ τὴν οὐσία. Ἔτσι, ἡ μία ὑπόσταση τοῦ Χριστοῦ, ὡδηγοῦσε στὴν ἀποδοχὴ μιᾶς οὐσίας (μονοφυσιτισμός), οἱ δὲ τρεῖς ὑποστάσεις στὸν Θεό, ὡδηγοῦσε στὴν ἀποδοχὴ τριῶν μερικῶν οὐσιῶν, δηλαδὴ τριῶν ξεχωριστῶν ὄντων. Αὐτοὶ οἱ μονοφυσίτες κατηγοροῦνται ὡς τριθεῖτες.

ΚΑΪΑΝΟΙ. Παραφυάδα τῶν Γνωστικῶν, ποῦ ἐκτός των ἄλλων (Καῖν, Κορέ, Δαθᾶν, Ἀβειρῶν, Σοδομίτες κ.λπ.) τιμοῦσαν καὶ τὸν Ἰούδα, λέγοντας ὅτι καλὰ ἔπραξε προδίδοντας τὸν Χριστό, διότι γινώριζε ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἐπρόκειται νὰ φέρει τὴν κατάλυση τῆς βασιλείας τοῦ δημιουργοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχαν τυφλὸ μῖσος.

ΚΑΡΠΟΚΡΑΤΗΣ. Γνωστικὸς ποῦ ἔλεγε γιὰ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὅτι γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴ Μαρία, ὅπως γεννήθηκαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὦντας ὅμοιος μὲ ὄλους, διαφέρει μόνο κατὰ τὴ σωφροσύνη, τὴν ἀρετὴ καὶ τὴ δικαιοσύνη. Καὶ ἐπειδὴ ἔλαβε ψυχὴ ἐντονότερη καὶ καθαρότερη ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἄνθρώπους, ἀπεστάλησαν πρὸς αὐτὸν δυνάμεις ἀπὸ τὸν Πατέρα, γιὰ νὰ θυμηθεῖ τὰ ὅσα αὐτὴ ἡ ψυχὴ εἶδε ἐπάνω, ὅταν ἦταν στὸ περιβάλλον τοῦ ἀγνώστου Πατέρα, καὶ ἐνδυναμωθεῖσα νὰ ἀποφύγει τοὺς ἀγγέλους, ποῦ ἔκαναν τὸν κόσμον καὶ μὲ ὅλες τὶς πράξεις νὰ ἐλευθερωθεῖ καὶ νὰ ἀνέλθει πρὸς αὐτὸν τὸν ἀγνωστὸ Πατέρα.

Ἁγιολογικὴ Στήλη

Ἅγιος Ἰωάννης Κλίμακος 30 Μαρτίου

Ἔζησε τὸν 6ο μ. Χ. αἰώνα. Ὀνομάζεται Σιναΐτης, ἀλλὰ καὶ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος. Τὴν προσηγορία Σιναΐτης ἔλαβε ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Σινᾶ στὸ ὁποῖο εἶχε ἐγκαταβίωσει καὶ τοῦ ὁποῖου ἐχρημάτισε ἡγούμενος. Τῆς Κλίμακος ὀνομάζεται, ἐπειδὴ τὸ μοναδικὸ βιβλίο ποῦ συνέγραψε φέρει τὸν τίτλο «Κλίμαξ», δηλαδὴ σκάλα, ἐπειδὴ ὡδηγεῖ ἀπὸ τὰ χαμηλὰ στὰ ὑψηλά, ἀπὸ τὰ πρῶτα στάδια τῆς πνευματικῆς ζωῆς στὰ ὑψηλότερα καὶ τελειότερα.

Μέσα ἀπὸ τὰ κεφάλαιά του ἀναβλύζει ὅλη ἡ εὐωδία τῆς ἀγιοπατερικῆς Παράδοσης, ἀλλὰ ἐπίσης ἀποκαλύπτεται καὶ ἡ ὅλη προσωπικότητα τοῦ Ὁσίου. Ὅταν κάποιος γράφει, τότε ἠθελήμενα ἢ ἀθέλητα «βγάζει» τὸν ἑαυτό του. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, μὲ ὅσα ἀποτυπώνει στὸ χαρτί, φανερώνει ὅτι αὐτὰ ποῦ γράφει εἶναι προσωπικά του βιώματα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ λόγος τοῦ εἶναι ζωντανός, ἔχει μιὰ ἀμεσότητα. Διεισδύει βαθειὰ μέσα στὴν ψυχὴ, ἀγγίζει τὶς πιὸ εὐαίσθητες χορδές της καὶ δημιουργεῖ κατάνυξη καὶ διάθεση γιὰ προσευχὴ. Εἶναι διήγημα, περιγραφή τῶν ὅσων εἶδε, ἄκουσε καὶ ἐψηλάφισε. Ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν Θεό, δὲν στίβουν τὸ μυαλό τους γιὰ νὰ γράψουν ὡραίες σκέψεις καὶ στοχασμούς, ἀλλὰ ὁ λόγος τοὺς ἀναβλύζει μέσα ἀπὸ τὴν καθαρὴ καρδιά τους. Εἶναι λόγος ὄχι περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ γι' αὐτὸ δὲν δημιουργεῖ σύγχυση καὶ προβλήματα, ἀλλὰ, ἀντίθετα, βοηθᾷ στὴν λύση τῶν προβλημάτων, εἰρηνεύει καὶ ξεκουράζει. Εἶναι τροφή χορταστικὴ καὶ πηγὴ δροσιστικὴ γιὰ τοὺς πεινῶντας καὶ διψῶντας τὴν ἀγάπη καὶ τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ.

Περιέχει «τριάκοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει μιὰν ἀρετὴν ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες ἀναβιβάζουσι τὸν ἄνθρωπον ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν εἰς οὐράνιον ὕψος» (ἱερὸς Συναξαριστής).

Ὅταν διαβάσεις βιβλία σὰν τὴν «Κλίμακα», νιώθεις περισσότερο ἄνθρωπος. Καὶ ἂν προσπαθήσεις νὰ βιώσεις τὸ περιεχόμενό τους, τότε ἀποκτᾷς νόημα ζωῆς.

Γιὰ ὅσους ἔχουν πάρει τὸ θέμα τῆς πνευματικῆς ζωῆς στὰ σοβαρά, ἡ «Κλίμαξ» εἶναι ἀναγκαία. Γιὰ ὄλους τοὺς ἄλλους κάτι παραπάνω ἀπὸ ἀπαραίτητη. Εἶναι καθρέπτης πνευματικός, ἀλλὰ καὶ «καρδίας στηριγμός καὶ παρακλησις».

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Μαρτίου 2016

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Ἐφημέριος
Μὴν Μάρτιος ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.	Τὰ Ἐνοριακὰ Παρεκκλήσια θὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτὸς ἀπροόπτου ὡς ἐξῆς: Ἁγ. Ἀναργύρων: Κάθε Δευτέρα 9-11 π.μ. Ἁγ. Παρασκευῆς: Κάθε Παρασκευή 9-11 π.μ. Μεταμορφώσεως: Κάθε Δευτέρα 5-6 μ.μ. Ἁγ. Βαρβάρας Κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.	1 Ἀκολουθία μικροῦ Ἀγιασμοῦ 8.30 μ.μ.	2 Ἁγ. Νικολάου τοῦ Πλανᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἔξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 1 & 8 Μαρτίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & στὶς 22 Μαρτίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ.	4 Τρισάγια ἐπὶ τῶν μνημάτων 4.30 μ.μ. *** Ἑσπερινὸς Ψυχосαββάτου κ' κοινὸν Μνημόσυνο Παρεκκλήσιο Ἁγ. Βαρβάρας 6.00 μ.μ.	5 Ψυχосάββατον Παρεκκλήσιο Ἁγ. Βαρβάρας Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	π. Ἀνδρέας
6 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Ἀπόκρεω Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κάθε Παρασκευή στὶς 6 μ.μ. γίνεται ὁμιλία μὲ θέμα: «Ἑρμηνεία τῶν Ἀποστολικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν»	8 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΩΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ 8.30 μ.μ.- 1.00 π.μ.	9 Ἁγίων Τεσσαράκοντα	Κάθε Δευτέρα, Τρίτη κ' Πέμπτη τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς θὰ τελεῖται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνο στὶς 6.00 μ.μ.		12 Σάββατον τῆς Τυρινῆς Παρεκκλήσιο Ἁγ. Ἀναργύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	π. Χρυσοβαλάντης
13 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Τυρινῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς «Συγχορήσεως» 6.00 μ.μ.	14 Καθαρὴ Δευτέρα Ὁρθρος 8.00 π.μ.	15 Καθαρὴ Τρίτη Ὁρθρος 8.00 π.μ.	16 Καθαρὴ Τετάρτη Προηγουμένη Θ. Λειτουργία 6.00 μ.μ.	Ὅσα κόλλυβα παρατεθοῦν τὸ Σάββατο 19 Μαρτίου θὰ εἶναι πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ἁγ. Μεγαλομ. Θεοδώρου	18 Προηγουμένη Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Α' Στάση Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ.	19 Θαῦμα Ἁγ. Θεοδώρου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	π. Τριαντάφυλλος
20 ΚΥΡΙΑΚΗ Ὁρθοδοξίας (λιτάνευσις ἱερῶν εἰκόνων) Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.			23 Προηγουμένη Θ. Λειτουργία 6.00 μ.μ.	24 ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ 6.00 μ.μ.	25 ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. (Κατάλυσις ἰχθύος) *** Β' Στάση Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ.	26 Σύναξις Ἀρχαγγέλου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.	π. Ἀνδρέας
27 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Νηστειῶν Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.			30 Προηγουμένη Θ. Λειτουργία 6.00 μ.μ.	Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο ἀπὸ 11-12 π.μ.	π. Χρυσοβαλάντης		